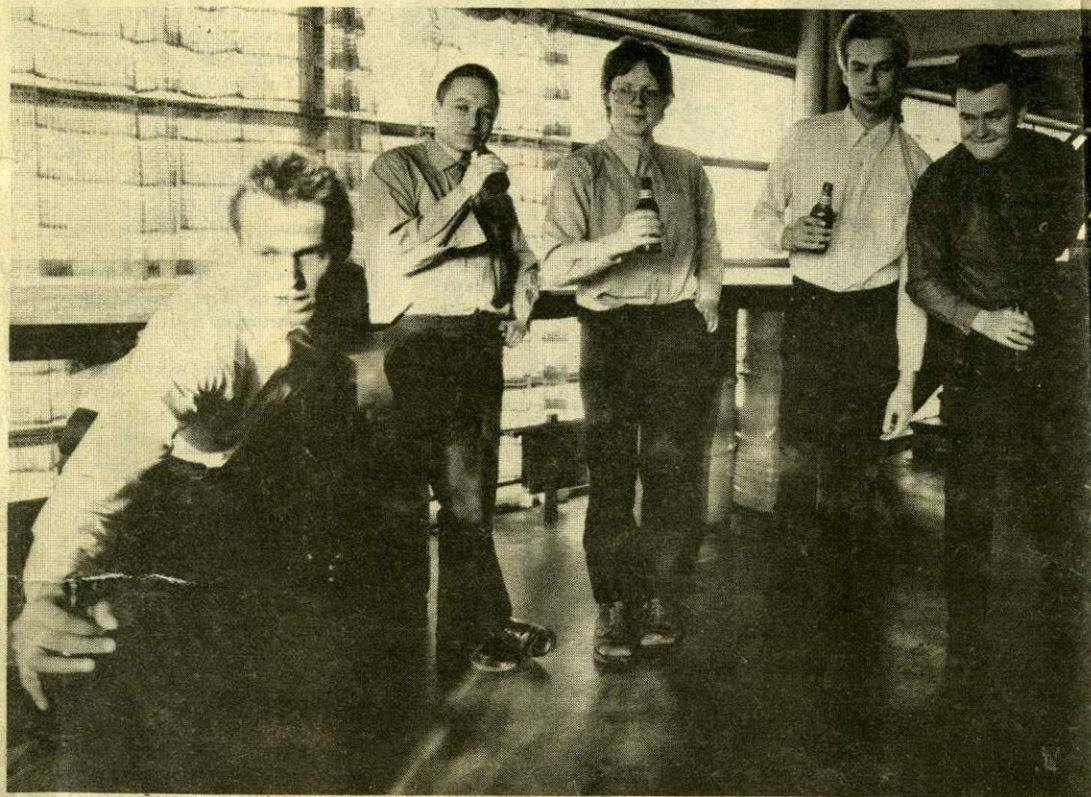


FRA DISNILAND TIL BERGEN



THE ALLER VÆRSTE, fra Spellemannspris via Disniland og inn i de tusen hjem (Foto: NINA REISTAD)

THE ALLER VÆRSTE
Disniland I De Tusen Hjem
(Den Gode Hensigt)

Åh, deilige popmusikk...
"Disniland I De Tusen Hjem"
— ikke The Funky Fives versjoner
av "When You Wish Upon A Star"
og "Someday My Prince Will Come"
(det ville vært noe, hva?),
men en ny historie om maxi-singelen
som vokste seg stor. Det som
skulle bli en EP med 4-6 låter er
blitt en billig LP med spilletid på
en drøy halvtime, 14 kutt, og altså
nok en gang mye for pengene.
"Materialtrettet" var en LP
som til tross for å ha blitt presen-

tert live en rekke ganger ikke klar-
te å fenge undertegnede umiddelbart.
Først etter et par uker kontinuerlig
spilling begynte plata å imponere,
men så imponerte den da også slik at
det ble tre måneders kontinuerlig
spilling til, og i dag står LPen ganske
alene i norsk rocks historie. Det er
ikke alle forunt å gi ut plater med
17 spor hvorav minst 14 er ekstremt
bra, som slår til de grader an i alle
lag av folket og blir nasjonaleiendom
for en hel ny generasjon. En ting
var ihvertfall sikkert: det var en
LP det ville bli uhyre vanskelig å
følge opp.
Et halvt år etterpå, "Disniland",

har de klart det? Denne plata fenger
meg umiddelbart, jeg spiller den
hele dagen, klarer ikke å stoppe.
Det er sjølsagt fare for at den når
sommeren kommer vil være utbrent
og passé, men jeg tror det ikke.
Sjøl om den stilmessig ikke beveger
seg særlig langt fra "Materialtrettet",
er det nok av nye påfunn strødd
rundt om til å holde lytteren på
pinne i lange tider, til å synge med
på og danse til langt inn i de lyse
netter, og til å bruke på alle måter
popmusikk kan brukes. For å si det
kort *imponerer* TAV meg.

Side 1 består av 8 relativt korte,
nye låter spilt inn på vanlig

måte i studio med Freddi Fiord som
produsent. To låter på hver av
gruppa's 'hovedkomponister', i
anførselstegn siden låtene i siste
instans blir formet som et resultat
av kollektivt arbeid. At ikke trommeslager
Ketil Kern synger noen av låtene
betyr ikke at han er mindre viktig
enn de andre, tvert imot er hans
rytmefigurer kanskje mer enn noe
annet karakteristisk for utforminga
av TAV-lyden. Men altså likevel, for
referansens skyld:

Lasse Myhrvold kommer med
tittelkuttet og "Sterk Og Stor",
sanger om idyll & illusjoner, og om
folk med klokkeetro på sterke
personer. Den siste er hard og
eggende, den første åpner rolig
med orgel og vokal, er mer melodisk
også etterat den er kommet inn i
en mer pulserende rytme, hvor jeg
faktisk mener å høre syndrums (!),
men jeg kan godt ta feil.

Harald Øhrns låter spriker noe
helt vanvittig. "Store Sterke Damer"
er komisk, med artig tekst og litt
fleipete arrangement. "Et Par Timer
Nå I Kveld" er derimot i en helt
annen verden, sørgmodig, mollstemt
og intens med det som godt kan
være TAVs sterkeste melodi hittil.
Den setter meg i en slags dommedags-
stemning og når Chris Erichsens
"De Fornøyde" hopper i vei er en
liksom ikke helt klar. "De Fornøyde"
er det nærmeste en kommer ska på
denne sida, en synthesizer pisker
opp takten og nok en sterk melodi.
Chris' andre låt, "Slutt", er i besittelse
av et riff, *minst* like dødelig som
det på "Menneskelig Svikt", har
en enorm dynamikk og avslutter
sida med stil, men før det har
Sverre Knudsen sjølsagt også
dradd to låter: "Jeg Får Det Ikke
Til" er ultrakort, frustrert og tar
inn nok et besøk i Disniland.
"Ideal, Ideal" går i en slags
disco-rytme som står fint til
Sverres 80-talls soul, han er neppe
den sterkeste vokalist av de fire,
men er den som legger mest
engasjement i framføringene og
vinner endel på det.

Vi får med andre ord en åtte-
spors side bestående utelukkende
av vinnere. Åtte låter i beste TAV-
tradisjon, som altså ikke beveger
seg i nytt terreng, men med mange
fiske detaljer. Og hør hvordan
gruppa stadig blir bedre rent
instrumentalt, det låter svært tett
der det skal være tett, og svært
luftig der det kreves mye rom. Jeg
vil anta at det kommer til å bli en
klassisk produksjon. Men det er
altså mer.

Side to begynner med en dub
av "Ideal, Ideal" med lyd pålegg
av forskjellige ekstrainstrument og
litt til. Kanskje ikke så overvett
interessant, dub er og blir et
problem for rockemusikere. Vi
goddkjenner den som et eksperiment,
og rytmen er jo fortsatt sterk.

Deretter følger fem låter tatt
opp live i studio m/gjester, gamle
live-favoritter som tidligere ikke
har vært presentert på plate. Det
åpner naturlig nok med "Albatorss"
og så er resten Lasses verk. Alles
favoritt "Spisse Sko" er gjort
litt roligere enn vi har vært vant
til tidligere, men har ikke tapt på
det, den er snarere blitt enda
mer sjarmende. Så er det
"Hva Skal Du Gjøre" med sitt
fengende basstema, den stakkato
"Øynene Som Ser Meg", og "Ikke
Kom Til Meg" helt til slutt. Alt
burde være kjent for gruppa's
tillhengere, låtene har fått et
typisk live-sound med mye romklang,
og de representerer de siste
restene av ska-bandet TAV. Ei
souvenir-side.

Vel, der har du altså "Disniland
I De Tusen Hjem" i et nøtteskall.
Jeg tror ikke lenger at "Materialtrettet"
står alene på noen måte, men
at den har fått en oppfølger som
holder på alle måter, og burde
kunne overbevise de fleste. Og
så kan vi begynne å vente på
det som kommer når gruppa utvikler
seg videre. Jeg tror det på mange
måter blir spennende å se hva som
skjer med TAV etter dette. I alle
fall skulle du kunne få "Disniland
..." hos din faste TAV-forhandler
om kort tid. Men når kommer
(tegne)filmen? (DGH 102)

Geir Rakvaag